

sequen. in quibus non credatur. numer. 17. & sequen. Notarius presumitur rogatus a donatario presente, & tacente quando fit donatio. praef. 99. lib. 6. num. 14. rogatus de instrumeto, in quo est constitutus procurator, & tacens, presumitur constitutioni consentisse. praef. 99. lib. 6. num. 23. Notarium in suo munere, & officio, non errasse creditur. q. 99. li. 1. nu. 13. aliquid ex suo capite scripsisse qui assentit, duriore afficitur probationibus. praef. 79. lib. 2. nu. 3. Notario etiam idiota existente, semper tamen pro ipso est presumptio. praef. 79. lib. 2. nu. 11. Quamvis aliter scriptum sit quam dictum. nu. 12. Si tamen se statim corrigat. nu. 14. Nisi alias esset malus nu. 13. Notarios creandi facultas soli principi est referuata. praef. 78. lib. 2. num. 8. Notarius non presumitur rogatus de instrumento. praef. 14. lib. 6. nu. 12. Contra. ibid. nu. 17. Item contra. praef. 1. lib. 4. nume. 10. & praef. 81. lib. 2. nu. 5. qui confecit testamentum presumitur rogatus a testatore, ut adscribat omnes clausulas adhiberi solitas. praef. 31. lib. 4. nu. 6. in testamento presumitur apponere verba, quae significant testatoris voluntatem. praef. 79. lib. 4. nume. 40. non presumitur delinquere. praef. 21. lib. 5. num. 2. Presumitur potius aliquid per errorem fecisse contra iuris dispositionem, quam dolose. praef. 23. lib. 6. num. 30. si omisit aliquid scribere in instrumento, presumitur id potius errore euenisse quam dolo. praef. 3. lib. 5. nume. 36. Presumitur potius obliuione ductus, quam falsum scripsisse. praef. 2. lib. 6. nu. 3. si in actis scripsit, aduocatum latine respondentem positionibus rusticis, atque idiotis. respondisse ipso rustico presente. & intelligente non presumitur id dolose scripsisse. praef. 21. lib. 6. num. 7. Intellige, nisi notarius id dolose scripserit, quia debet puniri poena arbitrio iudicis. ibid. nu. 8. Notarij probitas, & integritas facit cessare omnem suspicionem falsitatis. praef. 20. lib. 5. nu. 44. solius neminis expressio non reddit certum, quis fuerit ille notarius rogatus de instrumento. praef. 15. lib. 6. nu. 42. Notarius de falso conuictus non potest in posterum alia instrumeta conficere, praeterita autem instrumenta ab eo facta non censentur falsa. praef. 41. lib. 5. num. 32. de falso damnatus non potest amplius conficere instrumenta. praef. 21. lib. 5. nu. 5. Idem quando non esset adhuc damnatus, sed esset valde suspectus, & diffamatus, quia instrumentum eius non valeret. ibid. nu. 26. semel falsarius non potest conficere alia instrumenta, & instrumenta ab eo confecta non valent. praef. 21. lib. 5. nume. 5. si fuit damnatus ob instrumentum falso confectum, cetera eius praeterita instrumenta falsa non presumuntur. praef. 32. lib. 5. num. 45. Vide sup. Falus. Notarius probandus est, si tamen asseritur, & nil fuerit contradictum, gesta tanquam a notario valent. praef. 46. lib. 2. nume. 18. Notorium contra presumptionem iuris, & de iure admittitur. qu. 65. lib. 1. nu. 1. De quo autem notorio id intelligendum. ibid. nu. 3. facti permanentis, admittitur aduersus rem iudicatam. ibid. num. 4. est non probatione, indiget tamen allegatione. ibidem, num. 5. Notorie delinquens, equiparatur ei, qui in crimine sit deprehensus. praef. 124. lib. 3. nu. 56. Nouatio expressa fieri debet. q. 45. lib. 1. nu. 6. quando inducebatur ante ius pandectarum. praef. 134. lib. 3. nu. 2. quibus in casibus iure pandectarum introduceatur, vel non. ibid. n. 3. 4. 5. & seq. vsq; 34. ex constitutione noua Iustiniani expressim fieri debet. ibid. nume. 34. Nec ad illam inducendam, praesumptiones sufficiunt secundum quosdam. num. 35. Contra sufficiens. nu. 36. & quales. ibid. num. 37. & seq. facta presumitur, quando debitor delegat, alium etiam non debitor em suum, quem creditor acceptauit. nu. 38. Secus si de creditoris consensu non appareat. nu. 46. inducta presumitur per transactionem, qua natura a prima obligatione receditur. n. 42. Idem in laudo. nu. 44. facta non dicitur, quando secundus contractus nullus est, & inualidus. ibid. nu. 45. Olim quibus casibus fiebat ipso iure, an hodie fieri dicitur ope exceptionis. ibid. num. 47. 48. & 49. an quando inducta censetur, & liberatur a creditore debitor, quando ipse mandat argentario, & campfiori, vt soluat ipsi creditori suo, campfiori animo nouandi interveniente, & expressa soluere promittente. praef. 134. lib. 3. num. 50. 52. 53. 54. 59. 62. Quid autem si debitor mandat campfiori, qui nil sibi debet, vt soluat. num. 63. 64. 65. 66. Quid autem si campfior ipse sit debitor debitoris sibi mandantis, vt ipse soluat pro se, an, & quando in ducatur liberatio debitoris, & quando non. ibid. num. 67. 68. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. & 77. non fit sine stipulatione nisi expressa agatur. ibid. nu. 55. hodie non fit solo intervenitu nouae personae. ibid. num. 60. Nouationem faciens seipsum liberare voluisse presumitur, non

obligare pro alio. praesumpt. 46. lib. 3. num. 6. Nouitates solent diffidium parere. praef. 34. lib. 5. nume. 2. atque fraudes, quando aliquid tenetur contra solitam, & antiquam consuetudinem. praef. 34. lib. 5. num. 23. Numerus pluralis in duobus verificatur. praef. 150. lib. 4. nu. 6. & 8. singularis potest resolu, & verificari in numero plurali. praef. 125. lib. 4. nu. 23. Numeratio actus est, qui sui natura ex mutuo producti actionem. praef. 134. lib. 3. nu. 31. Nunciatus alteri, ne in fundo Sempronij fabricet, tanquam illius procurator facere presumitur. praef. 49. lib. 3. nu. 20. Presumptio talis, qui ex mandato iudicis citat. praef. 35. lib. 2. num. 2. Nuncio asserenti se citasse, prout in mandatis habuit a iudice utrius credatur. praef. 25. lib. 4. nu. 1. Et in quo nuncio verum sit. num. 2. Et quibus in rebus ipsi praestetur fides. num. 3. Nuncio cui mandauerit iudex expressim, vt reum personaliter citaret, si non inueniret, citaret eum ad domum, de perquisitione facta creditur. praef. 26. lib. 2. nu. 1. quid si simpliciter referat se ad domum citasse. ibid. nu. 3. in his, quae ad suum officium pertinent creditur. nu. 4. nulla data commissione a iudice, vt reum citaret, qui prius personaliter citandus erat, quam ad domum, non presumitur quod perquisierit, & non inueniret. ibid. nume. 5. Nuncium etiam sine literis recipiens, si non contradicat presumitur nunciata approbasse. praef. 65. lib. 3. num. 8. Nummi dicuntur potius aurum vel argentum factum quam mascula, & dicuntur argentum, vel aurum signatum. praef. 162. lib. 4. numero 5. Nundinae sunt turae, & liberet in eis contrahi potest. praef. 29. lib. 5. nu. 13. Intellige quo ad accessum, & recessum, & ne quis aliqua in eis molestia afficiatur, non sunt tamen priuilegiatae, vt mercator non debeat cautere ne gociari. ibid. nu. 24. Nuptiarum nomine ex communi usu loquendi veniunt tantum nuptiae carnales. praef. 148. lib. 4. nu. 13. Nuptiae debent esse continentiales de iure, & de facto. praef. 189. lib. 4. nu. 87. non contrahuntur, nisi adit utriusque consensus. praef. 188. lib. 4. nu. 11. inter impares contracta apud Rom. illegitima habebantur. praef. 10. lib. 2. nu. 40.

Obligans se ad obseruandum pacem pro se, & filijs, intelligitur de filijs natis, non de nascituris. praesumpt. 127. lib. 4. num. 11. Obligari quis non dicitur solo animo, & sola voluntate nisi Deo. praef. 99. lib. 4. nu. 8. Contra. ibi nu. 12. Obligat, & remittit quis facilius, quam quod reuera donet. praef. 12. lib. 3. nu. 56. Obligatio generalis licet non contineat ea, quae quis in specie non obligasset, tunc tamen non continentur, quando alias ipsa obligatio non valeret. praef. 4. lib. 6. num. 31. a lege defendens quenam dicitur. qu. 46. lib. 1. nu. 5. ex dispositione legis promouens fortior est ea, quae ex hominis prouisione. ibid. num. 43. naturalis oritur ex testamento minus solemni. q. 80. lib. 1. nu. 17. naturalis duplex est. ibid. nu. 19. naturalis ex honestate profecta, quem habeat effectum. nu. 21. naturalis ex aequitate oritur, quando deum effectum sortitur. num. 32. debitoris principalis, & ipsius fideiusoris, dicitur vna & eadem, annexa & indiuidua. praef. 143. lib. 3. num. 9. Obligationis ius consistit in chirographo debiti, non sic in pignore. praef. 140. lib. 3. num. 26. Obligationibus non solum solutione, sed etiam nouatione receditur. praef. 134. lib. 3. Obligationis causam a probatione ipsiusmet causae differre Baldi traditione patet. praef. 63. lib. 6. num. 3. Obligatus ad annum redditum, si probet solutionem primorum & posteriorum annorum, praesumitur quod medio tempore soluerit. praef. 36. lib. 6. num. 1. Vide inf. Solutio. Oblitio quare in homine aliquando praesumatur. praef. 32. lib. 6. num. 1. Obseruantia coniecturam praestat, vtum priuilegium personale sit vel reale. praef. 103. lib. 4. num. 3. cur nil operetur in vniuersitate. num. 38. Obstetricis, & nutricis testimonio, aetatem probari praef. 51. lib. 2. num. 30. manum fallacem esse. praef. 89. lib. 6. num. 14. Occidens animum habuisse creditur, qui telo, vel veneno aliquo aggressus est, vel studuit necare. praesumpt. 40. lib. 5. num. 6. animus deliberatus quando praesumatur. praesumptio. 38. libro 5. num. 1. Occidens aggressorem tempore noctis non censetur habuisse animum ipsum occidendi, sed potius de defendendo id fecisse. praef. 40. lib.

20. lib. 5. nu. 26. Et idem dicendum, etiam si excessum modum defensionis. ibid. nu. 27. aliquid ex proposito, & per insidias non gaudeat immunitate ecclesiae, sed extrahi inde potest. praef. 10. lib. 5. nume. 14. seipsum, licet, nec in loco sacro sepebit debeat, nec pro eo sit orandum, quia tamen potuit in vitia sua extremo conuertere, permittum est pro eo orare ab ijs, qui credunt ipsum fuisse conuersum. praef. 94. lib. 8. num. 12. Occidisse seipsum nemo praesumitur. praef. 13. lib. 5. nu. 1. & 6. Occidens seipsum Deum Opt. Max. naturam, & Rempub. laedit. ibi. num. 2. & 3. Occidere sic dicitur qui graui infirmitate laborantem deserit, & negligit. praef. 37. lib. 3. nu. 32. Occidisse in continentis, & ad sui defensionem praesumitur, qui cum inimico congressus fuerit. q. 14. lib. 1. nu. 59. Occisi heredes ad restitutionem operarum agere possunt, quas iniuria occisus, si vixisset, impendere potuisset. praesumpt. 14. lib. 3. num. 2. Occulans iura, & instrumenta praesumitur fouere malam causam. praef. 91. lib. 2. num. 4. Occulans, & supprimens testamentum donec filius exheredatus moreretur, ne possit agere inofficioso, contra iura id egisse dicitur. praef. 3. lib. 5. num. 94. In Occulis accipitur semper interpretatio in optimam partem. praef. 32. lib. 5. num. 47. Occupans aliena iniuste id facere praesumitur, maxime si vi id facit. praef. 3. lib. 5. num. 91. Idem in eo, qui aliena consumit, atque in sui utilitatem vertit. ibid. nu. 92. Octauus Balbus audito falso clamore vicini filium trucidari sponte se neci quam enaserat obtulit. praef. 56. libro. 6. nu. 19. Odiu sunt iungen da. praef. 33. lib. 6. num. 6. & praef. 33. lib. 5. numero 57. Odiu testatoris erga uxorem testimonio duorum satis probari potest. praef. 39. lib. 4. num. 69. In Odiu in dubio praesumitur interpretatio contra testamentum. praef. 10. lib. 4. num. 26. Odiu graui inier maritum, & uxorem subsequente, donatio, vel legatum reuocatum praesumitur. praef. 23. lib. 3. nu. 9. Idem in testatore & legatario. ibid. num. 10. Vide inimicitia. Offendens alium, & inimicitie causam praebens, potest petere sibi cauere, ne offendantur. q. 89. lib. 1. num. 59. Officium concessum alicui a principe, secundum salarium consuetum, intelligitur de eo, quod habuit immediatus praedecessor. praef. 6. lib. 3. nu. 39. quod potius ob dignitatem, quam annexum opus datur, non auferitur ab eo, qui ob senium, vel morbum minus apud reddidit est. praef. 86. lib. 2. num. 12. Aliud est in officio, quod datur ob exercitium, a quo minus idoneus ob senectutem, vel morbum remouetur. nu. 13. administrans si quid negligit, non sua, sed patris culpa accidisse praesumitur. praef. 85. lib. 2. num. 1. Officij necessitas excusat inquisitionem, vt in eo dolus non praesumatur. praef. 85. lib. 2. num. 3. Officialis non praesumitur in culpa, vbi priuatus praesumeretur. praef. 85. lib. 2. nu. 2. rem a fure contractam recipiens, praesumitur bona, & laudabiliter fecisse. ibid. num. 4. faciens aliquid contra naturam officij, facit cessare eam, quae pro ipso est praesumptio. num. 14. videns telem vacillare, illud in actis describi mandabit. num. 17. imponens poenam insolitam, & contra officij naturam, contra se habet praesumptiones. nu. 18. semel aliquid iniuste agens, praesumitur illud, quacunque via tueri velle. nu. 19. effectus diues, praesumitur diuatus ex rebus fisci administratis. nu. 21. iuratus praesumitur vera scripsisse in libro census. praef. 60. lib. 2. num. 5. Officiali tempore syndicatus fugiente, contra ipsum praesumitur. praef. 85. lib. 2. num. 22. Officiales magis deferre potentibus, quam parentibus iustitiam. praef. 85. lib. 2. nu. 9. qui in principis seruitijs insenuerunt, confessi ab eo ne egeant, debent. praef. 86. lib. 2. nu. 4. Officialium Ecclesiasticorum dicta, & facta, lex maxime in meliorem partem interpretatur. praef. 85. lib. 2. nu. 5. Idem est in officialibus fisci. num. 6. Quod etiam tempore syndicatus procedit. num. 7. Officialibus non nisi de pertinentibus ad officium eorum creditur. praef. 85. lib. 2. nu. 20. Olei plura sunt genera. praef. 153. lib. 4. nu. 2. Oleo legato quid praesumatur legasse testator. praef. 153. lib. 4. nu. 1. & sequi. Omnis pro modum indigitur illi, cui sub modo relinquitur. praef. 146. lib. 4. num. 14. adiectum institutioni non censetur repetitum in substitutione. praef. 69. lib. 4. num. 2. Vide in verbo Condictio item Institutio. Onere duplici, quem onerare se velle, non est verisimile. praef.

sumption. 12. lib. 3. numer. 15. Operationes legis, quae inuisibiles sunt, inter facta non possunt connumerari. quae. 1. 1. lib. 1. numer. 3. Opinio est animi motus cum hesitatione, aliquid eligentis secundum Ripam. q. 7. lib. 1. nu. 53. ea in iudicijs seruanda est, quae veterior, meliorque praesumitur. praef. 71. lib. 2. nu. 1. Opinionem veteriorem eam praesumimus, quae a maiori Doctorum parte recipitur, & approbatur. ibid. nu. 2. Opinio DD. alicuius collegij, praesertur opinioni aliorum singulorum. ibid. nume. 9. Quod tamen quomodo accipiendum. num. 10. quae Senatus, Rotae, consilio, parlamento placuit, magnam pro se habet praesumptionem. numer. 13. Ampliatur. num. 16. & sequi. Opinioni communi quam opinionem prauealeant. ibid. nu. 22. & sequi vsque ad nu. 36. Opinio quae communis sit, quando non constat, iudex quam maluit sequi potest. num. 37. quae communis dicitur. num. 39. eius qui duobus in locis eam sequitur est, ad constituendam communem, praesertenda ei qui in vno loco tantum. num. 43. Sic, & ea, pro qua plus scripsit. nu. 44. Vel quam vltimo loco affirmat, & probauit. nu. 45. posterior diligentius considerata praesumitur. num. 46. Doctoris an seruanda potius ea sit, quam de iure respondendo, vel quam docendo legendoque approbauit, aut quam sequutus est, in aliquibus commentarijs. num. 48. Opinionem DD. communem vim consuetudinis obtinere, praef. 71. lib. 2. nu. 4. communem iusta aliqua causa suadente postponi posse. ibid. nu. 27. & nu. 47. Opinionum in conflictibus inter Theologos, & interpretes iuris Pontificij, deferendum est canonistis. ibid. nu. 49. Opinionibus dubijs iudex sequi debet eam, quam in sui conscientia iudicat veteriorem. ibid. num. 38. Opinionibus adeo dubijs, vt veritas nequeat discerni, iudex iure suo potest rem controuersam aequaliter inter contententes dividere. ibid. num. 50. Opinio minor est qua fides firma, & credulitas, qua quis firmiter credita esse. praef. 94. lib. 6. nu. 19. aliqua si est approbata in foro, & iudicij, ab ea non est recedendum, & si in contrarium sit, magis recepta doctorum opinio. praef. 34. lib. 5. num. 10. Ab antiqua enim fori practica non quidem est recedendum. ibid. nume. 11. Opiniones notas, & singulares in materia morali, eas qui pertinaciter tuetur contra omnes receptas sententias, suspectus est de haeresi. praef. 6. lib. 5. nu. 39. Oppositum idem operatur in opposito, quod propositum in proposito. praef. 60. lib. 4. nu. 56. Optioe legata quid legatum praesumatur. praef. 150. lib. 4. nu. 1. Oratio dicitur esse mentis interpret praef. 35. lib. 6. nu. 7. Orationes quando sunt perfectae, qualitas posita in vna non censentur in altera repetita, contra quando sunt imperfectae. praef. 178. lib. 4. num. 12. Oratores electi praesumuntur idonei, & grati principi suo. praef. 86. lib. 2. nu. 7. Orbilius grammaticus sui quoque nominis oblitus est. praesumpt. 45. lib. 6. num. 32. Ordines sacros qui susceperit post perpetratum delictum, praesumuntur in fraudem suscipisse, & quando, & a quo iudice puniri possit. praef. 76. lib. 6. num. 35. & 36. sacros suscipere volens, probare debet, se legitime natum, quotiens de se contraria fama extat, seclus cessante contraria fama. praef. 54. lib. 6. num. 26. Ordo, an, & quis obseruandus, in praesumptionibus ex hominis dispositione colligendis. q. 28. lib. 1. num. 1. & 2. iudicij obseruatus non praesumitur, nisi probetur. praef. 23. lib. 2. nu. 11. Ordinarius iudex factus praesumitur, cui princeps vniuersitatem causarum commisit. praef. 16. lib. 2. nu. 38. vide Iudex. Ordinatus ad sacerdotium, praesumitur solemniter promotus, quando ordinarius est vir spectabilis, & magna probitatis. praef. 132. lib. 3. num. 37. Ordines minores sub maioribus includuntur. praef. 132. lib. 3. num. 42. Ornamentum, & mundus quid differant apud Iuriconsultos. praef. 163. lib. 4. num. 2. Ornamentis mulieri legatis quid praesumatur legasse testator. praef. 163. lib. 4. nu. 15. & per tot. Osculum an faciat praesumi adulterium, & qua poena sit puniendum. praesumpt. 41. lib. 5. num. 26. & sequi. quod beneuolentiae signum est, vtum metum in rapta cessare significet. praef. 4. lib. 3. num. 23. Oues recuperans a lupo ereptas tenetur eas restituere vero domino, alioqui furtum committit. praef. 29. lib. 5. nu. 28.

Pacem in dubio ruptam non presumi. presum. 144. lib. 3. num. 4.
Pacisci nemo potest de vero adulterio, nec presumptio. secus de presunto presumptione hominis. pres. 41. lib. 5. num. 16. nemo potest de re aliena. pres. 76. lib. 4. num. 20.
Pacta insolita arguunt contractum simulatum, & foeneraticium. pres. 3. lib. 5. nu. 104. & pres. 122. nu. 79. Idem in pactis reprobatis. ibid. num. 86.
Pactum accedens ultra dispositionem statuti, qualitatem, vel naturam obligationis non mutat. presum. 109. lib. 4. num. 42. nudum de iure canonico idem operatur quod actio. presum. 134. lib. 3. nu. 57. nudum, an stipulationem iniuisse presumatur qui verbis promissionis, conventionis, vel placii usus sunt. presumpt. 41. lib. 3. per tot. vnus non extenditur contra alterum, nec factus vnus alter praegratur. pres. 13. lib. 3. num. 6. in dubio nudum presumi. presump. 40. lib. 3. nu. 1. & quando vestitum presumatur. ibid. num. 12. vt genus quomodo diuidatur. ibid. num. 9. aliud expressum, aliud tacitum presum. 42. lib. 3. num. 1. quomodo differant. ibid. num. 2. & 3. duorum consensu perficitur. num. 5. Et tacitus ille sufficit. nu. 14. eum tacitum, vt pacifcentis heredi profit, factum presumitur. presum. 47. lib. 3. num. 6. circa factum personae coherens initium, non presumitur pro hereditibus initium. 15. personale de non petendo non egreditur personam pacifcentis. num. 16. de reuendendo, rem minoris facit valoris. presum. 122. lib. 4. num. 9. de reuendendo non emptionem, & venditionem, sed pignus contractum arguit num. 10. de reuendendo iustum esse, & diuina humanaque lege permiffum num. 11. & 13. de reuendendo fieri ad certum tempus, melius esse quam perpetuo. presum. 122. lib. 3. nu. 76. nullum, est iustus sit inualidus, ob secutas tamen praestaciones, cur confirmetur. pres. 131. lib. 3. num. 31. in solutum donationis, si pecunia intra certum tempus non soluitur valet pres. 16. lib. 6. num. 16.
Pacto de reuendendo quando non presumatur contractus foeneraticius, etiam aliqua lesione interueniente. pres. 122. lib. 3. num. 12. & 14. Et quid si nec fraus interueniat, nec laesio. nu. 16. de reuendendo in voluntatem, vel emptoris, vel venditoris collato, emptor semper facit fructus suos. ibid. num. 17.
Pactum factum de dote reddenda patri dotanti, vel eius fratri heredi, si filia deceffisset sine liberis, prodest etiam filijs patris, post initum pactum susceptus. q. 23. lib. 1. num. 16.
Pacta claudicantia, veluti omnia ad fauorem emptoris adiecta, contractum simulatum arguunt, & foeneraticium. pres. 122. lib. 3. nu. 79. Eam tamen solam coniecturam non sufficere. nu. 80. contra alienum magis spectanda, quam verba. pres. 150. nu. 13. lib. 3. vestita tanquam species continentur proprie, sub nomine patris in genere. pres. 40. lib. 3. num. 3.
Pactis pluribus, in vno eodemque instrumeto appofitis, nec prius datur nec posterior. pres. 134. lib. 3. num. 23.
Pallij vsus Archiepiscopo concessus, priuilegium personale est, & cum eo pallium sepelitur. pres. 103. lib. 3. num. 8.
Palliola quid essent, & quid stragula, remiffiue. pres. 161. lib. 4. n. 5.
Panis an contineatur appellatio frumenti. pres. 151. lib. 4. num. 9.
Pannis, qui in domo erae legatus, non censentur legatae vestes. pres. 161. lib. 4. num. 21.
Papa ardua Ecclesiae negocia cum consilio Cardinalium expedire solet. pres. 34. lib. 6. num. 8. Non tamen compellitur eorum consilium sequi. ibid. n. 25. non presumitur concessisse ea, quae irrationabilia sunt. pres. 31. lib. 6. num. 4. si cohortando aliquid iubet & aliquis reculando exhortationem illam, negat potestatem, vt haereticus puniri potest. pres. 44. lib. 5. num. 11. potest dispensare circa ea, quae lex canonica postiuua prohibet. pres. 79. lib. 4. nu. 44. si eadem die Potestariam Bononiae duobus dedit, & incertum est cui primo dederit, praefertur is, qui est in possessione. pres. 69. lib. 6. num. 10. conferens beneficium consanguineo, presumitur motus affectione sanguinis non reuelatione spiritus. pres. 54. lib. 3. num. 6. quando peccat alienando bona Ecclesiae in consangu. suos. ibid. num. 7. etiam sine causa potest auferre beneficium ab eo, cui contulerat. pres. 10. lib. 2. num. 19. Aliquibus dissentientibus. ibid. num. 20.
Papientis collegij, de iure respondendi institutum. pres. 71. lib. 2. num. 12.
Papinianus tempore Septimi Seueri vixit, qui anno salutis 195. imperare cepit, & illius praefectus praetorio extitit, deinde interfectus iussu Caracalle. pres. 37. lib. 4. num. 18.
Papius Romanus Claudiam sororem grauidam reddidit. presu. 17. lib. 5. num. 17.
Paradifum non reperiri affirmans, purgatorium, vel infernum, hereticus praefumitur. pres. 6. lib. 5. num. 12.
Paraphernata bona mulieris quae sint. pres. 8. lib. 3. & 38. An

& quid differant a bonis extra dotem. ibid. nu. 7. & pres. 92. lib. 3. num. 2. & 3.
Paraphernatum, aut bonorum extra dotem fructus, quando sint restituendi. pres. 9. lib. 3. num. 7. & seq. ibid. nu. 19. aut bonorum extra dotem, fructus indutiales volente muliere maritus consumens ad restitutionem, an teneatur. n. 10. 12. & 15. bonorum fructus praesumitur mulier virtum habere voluisse, nullam quando dotem constituit. num. 21. Idque praesertim si maritus diu possederit. num. 22.
Par in parem non habet imperium. pres. 5. lib. 2. num. 6.
Parentes qui proprie dicantur secundum vulgarem hominum appellationem. pres. 88. lib. 4. num. 18. post Deum opt. max. quanti facere debeamus. pres. 1. lib. 5. nu. 1. 2. & 3.
Parentibus magis tenemur quam filijs, etsi filios magis diligamus ipsos parentes, amor enim non respicit retro. presum. 106. lib. 4. num. 30.
Parentes nimis sapientes communiter generant filios stolidos. presump. 58. lib. 6. num. 17.
Parentum successio est quodammodo naturali ratione descendentes debita, & hinc ascendentes descendentes sua bona relinquere velle praesumunt est. pres. 33. lib. 4. num. 1. continetos sua guine comprehendit, quamplurimis iuris locus ostendit Traquetulus. pres. 88. lib. 4. sub num. 18. Quod & secundum communem vsu, loquedi procedere tract. de fideicom. tradidit Petegrius. ibid.
Parentela nomen, agnationem, vel cognationem, vel saltem affinitatem praesupponit eadem praesumpt. 88. eodemque lib. 4. sub eodem etiam num. 18. Etideo agnatis, cognatis, & alio simili sanguine coniunctis conuenit ibid. Ideoque etiam parentelam accipi pro agnatione, & cognatione afferuit Traquetulus ibid. Et ratio est quia nomen illud, (Parentela) descendit, & derivatum a nomine parentis. ibid.
Pariet an & quando proprius, vel communis praesumitur. pres. 73. lib. 6. per tot.
Pariet communis, an praesumatur communis pro diuiso, an pro indiuiso. pres. 73. lib. 6. num. 23. 24. & seq.
Parochianus dicitur, qui totum annum partemve anni maiorem habitat in aliqua parochia, ibiq. audiuit diuina, & percipit Ecclesiae sacramenta. pres. 88. lib. 6. num. 1.
Parochus is dicitur, sub cuius parochiali Ecclesia contrahere volentes totum annum, vel maiorem partem habitant. pres. 88. lib. 6. num. 3.
Pars sanior praefertur maiori numero, nisi in numero magnus esset excessus. pres. 85. lib. 6. num. 4.
Partes si conueniunt facere vnum, & deinde contrarium fecerint, praesumitur id potius errore fecisse, quam vt se corrigere. pres. 37. lib. 6. num. 10.
Pars pro salute animae tutior amplectenda. q. 29. lib. 1. num. 3.
Partem in illam semper praesumendum, qua pena euatur. presu. 144. lib. 3. num. 1.
Parte non opponente, multa admituntur, quae alias reijcerentur. q. 53. lib. 1. num. 5.
Partes voluntatem suam secundum leges accommodasse praesumunt, & quomodo id intelligendum. quaestio 46. lib. 1. numero 6. & 7.
Partus ferulis iudicatur, si ex fetua matre editus est. q. 14. lib. 1. nu. 47. quam plures fuisse editos casu ventre, vt C. Iulij Celsaris. pres. 51. lib. 6. nu. 16. & 18. imperfecti aliquando sunt vitales & succedere possunt. pres. 52. lib. 6. num. 24. quinquagenariae est mirabilis, legitimus esse potest sanctio Iustiniani. presum. 24. lib. 5. nu. 6. septimestres vitales sunt. pres. 52. lib. 6. nu. 10. suppositi crimen inter delicta falsitatis enumeratur, & an & quando praesumatur. pres. 24. lib. 5. nu. 1. & seq. vsque ad nu. 25. Et quando non praesumatur. ibid. nu. 25. & seq. ille non praesumitur suppositus, quem amor paternus filium esse ostendit. pres. 56. lib. 6. num. 3. fetusque mulieris, quibus signis aut coniecturis cognosci possit perfecte, vel immediate editus. pres. 52. lib. 6. num. 1. Qui enim partum immaturum, ac in tepeftiue editum ascendit, praesumptionem contra se habet. ibid. num. 2. & 4. immaturitas atque imperfectio validis, atque vrgentibus praesumptionibus probari debet. ibid. num. 5. dicitur aliquando immaturus, aliquando imperfectus, & quid differant. ibid. num. 6. & 7. immaturitas ex quo praesumatur. ibid. num. 16. & 17. Et nunquid ex vehemenu tussi, qua affligebatur mulier partus immaturitas coniecturari possit, ita quod abortum fecisse dicatur. ibid. nu. 20. & seq. vide Mulier. suppositio testibus probari potest. pres. 24. lib. 5. num. 3.
Partum suppositum coniecturis probatur. q. 58. lib. 1. num. 7.
Passio est effectus actionis. q. 14. lib. 1. num. 70. Passibi-

Passibiles qualitate, cur sic dict. q. 14. lib. 1. nu. 36.
Passum continetur nomine vini, & quid sit. pres. 152. lib. 4. nu. 19.
Parum, & nihil equiparantur. pres. 29. lib. 6. nu. 25.
Pataini Collegij mos de iure respondendi. pres. 71. lib. 2. nu. 11.
Patris amor erga filios quantus sit.
Patris erga filium tantum praesumitur amor, vt magis velit filio quam sibi beneficium conferri. presu. 96. lib. 4. nu. 25. amor, & affectio erga filium incredibilis est, & praesumitur magis ipsum filium diligere, quam Ecclesiam, maxime quo ad legitimam. pres. 83. lib. 4. n. 37. & 44. erga filium tam incredibilis est amor, vt propriam gloriam quam ipsi vitae anteferre solemus glorie filij postponere soleat. pres. 56. lib. 6. nu. 13.
Pater, & filius quo casu ceassantur vna, & eadem persona. pres. 18. lib. 4. num. 36. 37. & 27. 33. & filius censetur vna, & eadem persona. pres. 89. lib. 4. nu. 79. non potest in testamento adhibere clausulam derogatoriam qua tollat, & derogat prohibitioni legis. pres. 96. lib. 4. num. 9. praesumitur in fraudem reliquisse filio quod ei reliquit aliquid quod succedit loco bonorum paternorum. ead. pres. 96. lib. 4. nu. 3.
Pater, & filij non reputantur eadem persona in prudentia, & fide. pres. 8. lib. 6. num. 12.
Pater praesumitur diligere filium plus quam seipsum, & dicitur eadem persona cum filio. presum. 37. lib. 4. nu. 12. non minus diligit filium quam seipsum, vnde praesumptio est, quod quemadmodum quis seipsum offendere nolit, ita etiam nolit filium ledere, & si quid in filium commisit, id correptionis gratia admittit, se praesumitur. presum. 14. lib. 5. num. 1. praesumitur plus filium diligere quam vxorem, praecipue quando agitur de successione. presum. 141. lib. 4. num. 20. & presum. 139. lib. 4. num. 6. pres. 186. lib. 4. num. 35. Et praesumitur semper voluisse conferuare ius legitimae successiois inter suos ipsos filios. ibid. nu. 36. quando, & quantum praesumatur diligere filium. presum. 56. lib. 6. num. 2. 3. & seq. vbi torquendi sunt pater, & filius. primum torquendus est filius in conspectu patris, vt pater ipso citius verum confiteatur, vt qui magis timeat filio, quam in semetipso. ibid. num. 5. quantum affligatur videns pro peccatis suis filium patris, nu. 7. non dicitur liberatus a carcere, si filium ibi dimisit vel obfidem dedit. nu. 11. praesumitur in fraudem reliquisse filio, quando ei reliquit aliquid quod succedit loco bonorum paternorum. pres. 96. lib. 4. num. 30.
Patres magis tenentur in personam filiorum quam in propriam. pres. 33. lib. 5. num. 8.
Pater praesumitur aequo diligere filios primae, & secundae vxoris. pres. 53. lib. 4. num. 2. testando praesumitur magis dilexisse filios quam extraneos. pres. 130. lib. 4. n. 15. testando praesumitur magis diligere suos descendentes, quam substitutum extraneum. pres. 186. lib. 4. nu. 20. praesumitur voluisse sumere bonum consilium pro filio. pres. 36. lib. 4. nu. 3. & presum. 81. lib. 4. num. 30. & pres. 54. lib. 4. nu. 9. & pres. 56. lib. 6. num. 15. Et praesumitur persepe inuifere conseruasse ipsum filium in Gymnasio existentem. ibid. nu. 16. Et pro filio tandem omnia vult pater. ibid. nu. 17. & seq. an mater filium plus diligit ex Aristotele, & de immenso amore matrum erga filios, & quorandam impietate. presu. 56. lib. 6. num. 22. & 23. praesumitur velle seruare aequalitatem inter filios. pres. 26. lib. 4. nu. 22. non praesumitur contemplatione filij naturalis velle excludere filium legitimum, & ideo si filio substituit alium filium, naturalis non facit deficere conditionem. pres. 78. lib. 4. num. 62. si donat filio benemerito non expressis ipsis benemeritis, praesumitur donasse illorum contemplatione, alio qui donatio non valeret. pres. 4. lib. 6. num. 23. non praesumitur dolo facere, si filium quem in potestate habet, non exhibet. pres. 29. lib. 6. nu. 8. praesumitur magis diligere natum filium se vivo, quam natum se mortuo. presum. 26. lib. 4. num. 15. & pres. 33. lib. 5. num. 22. pres. 36. lib. 4. nu. 10. Si in testamento igitur dicat, si me mortuo nascetur, & nascatur eo vivo, & non mutauit testamentum cum potuerit, praesumitur velle deceffisse intestatus. ibid. num. 11.
Patris culpa vel peccatum non debet nocere filio in his, quae ipse filius aliunde habet. presum. 96. lib. 4. num. 21. factum non debet obesse filio. pres. 38. lib. 4. num. 13. macula filijs antea natis minimè preiudicare debet, quin vi possint priuilegijs, quibus vi poterant ex paterna dignitate ante crimen commissum. pres. 33. lib. 5. n. 39. possessio filio nocere non potest. pres. 55. lib. 6. n. 20.
Pater ad qua tenetur liberis, & an quando teneatur filia dotem constituere.
Pater tenetur de iure communi prestare alimenta filio, & eius vxori. presu. 157. lib. 4. num. 41. naturalis tenetur ad impensam

studiorum pro filio naturali; tenetur enim ad pietatis officia erga filium. presu. 191. lib. 4. num. 20. non tenetur filium diuitem alere. pres. 96. lib. 4. num. 25. non tenetur filio mancipato restituere illud, quod est sibi relictum. pres. 23. lib. 4. nu. 6. cogitur consentire filio recipienti dotem ab vxore, & se obligare. pres. 190. lib. 4. num. 12. & 14. vel mater non possunt obligare filium religioni, tradendo ei habitum ipsum religionis. pres. 83. lib. 6. nu. 11. tenetur filiae dotem constituere, & sic etiam ipsam alere. pres. 191. lib. 4. n. 4. Et eius successor ita tenetur prestare alimentum filio sicut tenebatur ipse pater. ibid. num. 5. licet teneatur iure naturae filium alere, non tamen tunc tenetur, cum ipse filius sua lata culpa assignatam pro alimentis portionem male consumpsit, & dilapidauit. ibid. num. 9. Et non tenetur dotare filiam, quae sibi semel assignatam dotem male consumpsit. ibid. num. 11. non solum tenetur alere filium de praesenti, sed etiam ea facere, quibus in futurum se ipsum alere, & meri possit. ibid. nu. 13. 18. Et si filios non aluerit, & necessaria eis non praestiterit anathema censetur. ibid. nu. 16. iure tenetur filiam dotare. pres. 180. lib. 4. num. 6. Et tenetur pro filio dotem recipere, & potest ad hoc cogi. ibid. num. 24. Et si non dotauit filiam dum viueret, sed dotem constituit in testamento, an id facere poterit de rebus quae subiacent substitutioni fideicommissi. ibid. n. 44. quando aliquid simpliciter relinquit filiae, praesumitur dotis nomine reliquisse. ibid. num. 49. Et nunquid possit alienare bona fideicommissi pro dotanda filia, quae iam est matrimonio copulata, cum non teneatur dotare filiam iam nuptam. ibid. nu. 52. an, & quando filiam exheredare, vel dotem ei denegare possit, quae se inuito nupsit. ibid. nu. 54. & seq. Et nunquid bona fideicommissi subiecta possint alienari pro dote constituta in supra dictis casibus. ibid. tenetur dotare filiam non iure obligationis, sed iudicis officio. ibid. num. 62. Contra, quod imo iure actionis tenetur. ibid. nu. 64. tenetur dotare filiam etiam diuitem, ad alimenta vero ei non tenetur. ibid. num. 68. Et tenetur dotare filiam iam nuptam, & ob id potest alienare bona fideicommissi si pro dotis constitutione. ibid. nu. 72. 73. nunquid teneatur dotem constituere filiae ex bonis fideicommissi, si ipsa ante 25. annum ipso patre incito nupsit indigno, & ipsi dos non fuit promissa. ibid. num. 76. & seq. ita tenetur filiae dotem constituere pro matrimonio spirituali, sicut, & temporalibus. ibid. num. 91. Et tenetur filiae ultra legitimam aliquid dare, quando legitima est adeo tenuis, vt viro copulata non possit, nisi dos excedat legitimam. ibid. nu. 104. Et si reliquit ipsi filiae legitimam, quae sufficit pro dotis constitutione, non potest alienare ipsa bona fideicommissi pro constituenda sibi dote. ibid. nu. 117. Et quid si reliquit legitimam filio, qui habuit etiam trebellianicam, & omnia consumpsit, nunquid filia dotando possit alienare bona fideicommissi, quae tantum superflua sunt. ibid. nu. 118. Et quid si ipse testator grauauit filios restituere omnia bona, & prohibuit alienationem etiam ex causa dote, nulla dote relicta filiae, quae a fratribus excluditur ex dispositione statuti. ibid. nu. 119. non potest assignare filiae pro dote feudum, quando habet alia bona libera, ex quibus possit eam dotare. ibid. nu. 170. si reliquit dotem filiae, quae est exclusa a statuto propter masculos, praesumitur pure legasse. pres. 146. lib. 4. nu. 43.
Pater legans aliquid filiae, quam dotare tenetur, an animo compensandi fecisse praesumatur. pres. 109. lib. 4. nu. 7. 22. 23. 24. & seq. si reliquit centum filiae si nubet, & quinquaginta si monasterium ingrediatur, non valet haec dispositio. pres. 189. lib. 4. num. 92. licite potest legare filiae mille, si nupsit, & si monasterium ingrediatur ducenta tantum. pres. 83. lib. 4. nu. 4. Contra, nu. 26. & male.
Pater quid teneatur relinquere filijs, & quos ipsi substituere debeat, quando possit ipsos gramare, quos alios instituere possit. Et quando possit filios exheredare?
Pater, & ceteri ascendentes praesumuntur velle relinquere hereditatem filijs, & descendentes ex eis. presumpt. 33. lib. 4. num. 1.
Patris hereditas magis debetur filio quam econuerso. pres. 33. lib. 4. num. 3.
Pater si habet prolem legitimam, prohibetur relinquere nepoti ex filio spurio. pres. 96. lib. 4. nu. 26. Idem si ipse nepos natus ex filio incestuoso. ibid. num. 27. in testamento duos filios instituit vnus saltem vnus, & alterum in re certa, institutus ille in re certa quare non habeatur pro legatario. pres. 20. lib. 4. nu. 5. Et quid si vsus verbo obliquo, vel communi iuncto verbo directo. ibid. num. 6.
Pater si filium grauauit hereditatem restituere Titio nepoti, an alij fratres Titij aequaliter in successione concurrant. pres. 89. lib. 4. nu. 15. si vna cum filio extraneum instituit, & vtrunque grauauit